

آنچه در شانزدهمین قسمت از برنامه نقد سینما گذشت

گزارشی از شانزدهمین قسمت از برنامه نقد سینما که شامگاه گذشته ۸ اردیبهشت ماه از شبکه چهار سیما روی آنتن رفت بخوانید.
#۴۷

به گزارش سایت خبری پرسون، امیررضا مافی در ابتدای برنامه به درگذشت عماد افروغ اشاره کرد و اظهار داشت: بهترین تعبیری که می‌توان از ایشان داشت این است که می‌دانست چه زمان، کجا بایستد و چه زمان باید آنجا را ترک کند. دکتر افروغ انسانی صریح بود که تمنای قدرت نداشت، بی‌پرده سخن می‌گفت و همواره به نقادی اوضاع کنونی می‌پرداخت.

فروش بالای فیلمی مثل "فسیل" خوشحال کننده نیست

پس از آن بخش میز نقد سینمای ایران، اولین بخش نقد سینماست که در این قسمت محمد صابری و محمد قربانی از فیلم سینمایی «فسیل» گفتند.

محمد قربانی ابتدا درباره سینمای کمدی مطرح کرد: معمولا در برابر نقد فیلم‌هایی همچون «فسیل»، گزاره گمراه‌کننده‌ای مطرح می‌شود که فیلم می‌فروشد و فروش به سینمای ما کمک می‌کند. هرچند سینما هنر گرانی است و باید مخاطب عام را در نظر بگیرد و به دنبال فروش باشد، اما در شرایط فعلی سینمای ما این فروش خوشحال کننده نیست چراکه صنعت سینمای ایران جایگزینی برای ارایه ندارد. اگر تماشاگر نخواهد فسیل ببیند، به دیدن کدام فیلم برود که توهین به مخاطب نباشد؟!

وی افزود: در مقابل سینمای کمدی، سینمای جشنواره‌ای روشنفکری و یا سینمای سفارشی وجود دارد که مسئولان فرهنگی برای رفع تکلیف چند فیلم در سال تولید می‌کنند. در این دوگانه سینمای کمدی مبتذل، فرصت نفس کشیدن پیدا می‌کند و بنابراین فروش آن خوشحالی ندارد.

تک‌خطی بودن نقطه قوت "فسیل"

در ادامه برنامه نقد سینما، محمد صابری منتقد سینما ایده تک‌خطی فیلم فسیل را هوشمندانه دانست و بیان کرد: داستان یک خطی «فسیل»، روی کاغذ به شدت ترازیک است؛ انسانی که در مقطعی از تحولات غایب می‌شود و بعد باید تغییرات را درک کند. فیلم از این منظر با مخاطب زبان مشترک دارد. فارغ از پرداخت سینمایی آن که تاکید می‌کنم جای نقد دارد.

وی یادآور شد: ای کاش «فسیل» با تحولات بیرون از قاب بی‌تناسب نبود و به لحاظ منطقی، حرف به‌روزی را می‌دیدیم. اما همچنان فکر می‌کنم داستان به‌گونه‌ای انتخاب شده است که مردم امروز جامعه ما می‌توانند با آن ارتباط برقرار کنند.

بلیت ۶۰ هزار تومانی و رکورد شکنی؟!

در بخش بعدی برنامه نقد سینما با عنوان میز سینمای روز، زهرا دمزآبادی که مهمان برنامه بود ابتدا درگذشت کیومرث پوراحمد را به مردم و جامعه سینما تسلیت گفت.

وی در ادامه به شکسته شدن رکورد فروش سینمای ایران اشاره و عنوان کرد: فروش سینمای ایران در روز دوم اردیبهشت ماه، هفت میلیارد و پانصد هزار تومان بود. البته بلیت ۶۰ هزار تومانی را می‌توان علت رقم خوردن این رکورد دانست.

دمزآبادی همچنین خبر داد: اکران نسخه عربی انیمیشن #لوپتو که در گیشه ایران نیز بسیار موفق بود، از عید فطر در چهل سینمای کشور لبنان آغاز شده و قرار است در عراق، سوریه و سایر کشورهای عرب‌زبان هم اکران شود.

«همه چیز، همه جا، به یک‌باره» شبیه بازی کامپیوتری

در ادامه برنامه نقد سینما، میز نقد سینمای جهان درباره فیلم «همه چیز، همه جا، به یک‌باره» با حضور آرش خوشخو و محمدرضا مقدسیان برگزار شد.

آرش خوشخو فیلم «همه چیز، همه جا، به یک‌باره» را فیلم سختی دانست و توضیح داد: حتی در فیلم «ماتریکس» که می‌تواند تبار این فیلم، به لحاظ جهان‌های موازی محسوب شود، یک منطق وجود دارد. در این فیلم منطق داستانی غریب، برای ما بسیار دور و شبیه بازی‌های کامپیوتری است. گویا منبع الهام از کتاب، روایت و فیلم به بازی‌های کامپیوتری رسیده است!

وی در نقد «همه چیز، همه جا، به یک‌باره» گفت: ما بدون هیچ توضیحی باید بپذیریم چند دنیای موازی وجود دارد. سختی تحلیل آن برایمان همان صحنه‌های ابتدایی فیلم مشخص می‌شود و فاصله من پنجاه و چند ساله با مخاطب نسل جدید که بازی‌های کامپیوتری بازی می‌کند و منطق دنیاهای

موازی برایش قابل هضم است، شکل می‌گیرد. چرا باید قبول کنم که شخصیت شوهر از دنیای موازی آمده است؟

محمدرضا مقدسیان دیگر منتقد این بخش از نقد سینما نیز مطرح کرد: من فیلم «همه چیز، همه جا، به یک‌باره» را باب دندان اسکار می‌دانم، اما خیلی از آن لذت نبردم چراکه وقتی فیلم بسیار خوش‌آب و رنگ است و تکنیک یعنی شیوه فیلمبرداری، تدوین، موسیقی و... در آن غالب می‌شود در صورتی که توازنی با فیلمنامه و درون‌مایه وجود ندارد، احساس می‌کنم می‌خواهند مرا فریب بدهند.

روایت و شخصیت بعضاً فدای چند خنده می‌شود

بخش پایانی برنامه نقد سینما، میز گفتگوی ویژه با موضوع «سینمای کمدی/ سینمای مبتذل» بود که با حضور حمزه صالحی فیلمنامه‌نویس بود.

وی درباره دوگانه سینمای کمدی و مبتذل گفت: من متوجه تقسیم‌بندی‌های این چینی نمی‌شوم و نمی‌خواهم در صحبت‌هایم لغت‌ها را بررسی کنم که اصلاً ابتذال چیست و اگر در کمدی، مواردی اغراق‌آمیز بیان شود، چه می‌شود.

این فیلم‌نامه‌نویس تصریح کرد: زمانی که بودجه فیلمنامه کم باشد، نویسنده مجبور است، در سال تعداد بیشتری فیلمنامه بنویسد تا تامین شود و فرصت تشکیل اتاق نویسندگان رخ نمی‌دهد چرا که باید همان بودجه محدود هم تقسیم شود. زمانی شوخی‌های بهتری نوشته می‌شود، که مشکلات و موانع برطرف شود و نویسندگان در کنار هم قرار بگیرند.

صالحی در پایان درباره وضعیت سینمای کمدی ایران یادآور شد: مهم‌ترین ضعف سینمای کمدی ایران، روایت است. گاهی به نفع چند خنده بیشتر روایت و شخصیت را جدی نمی‌گیریم.

منبع: تسنیم